

Comunitate și Energie

PRIN LECTURĂ

la Sat

CREATIV LA SAT

Revista elevilor

Școlii Gimnaziale Vânători

Structura Mișca

Nr.1 – Martie 2026

Tradiție • Creativitate • Educație
Copilăria de la sat – izvor de inspirație

CREATIV LA SAT

Colectivul de redacție în imagini

Coordonator: prof. Onița Afrodită

Club: CELS Mișca

**adresă de corespondență:
onitaafrodita@yahoo.com**

echipa de redacție

un grup de tineri care
adună și scriu
informații despre viața
satului

Textul tău de paragraf

tradiții și evenimente locale

spirit de echipă

echipa de redacție

un grup de tineri care
adună și scriu
informații despre viața
satului

tradiții și evenimente locale

spirit de echipă

echipa de redacție

un grup de tineri care
adună și scriu
informații despre viața
satului

tradiții și evenimente locale

spirit de echipă

echipa de redacție

un grup de tineri care
adună și scriu
informații despre viața
satului

tradiții și evenimente locale

spirit de echipă

Dragi cititori,

Această revistă s-a născut din inimile unor copii care cresc aproape de pământ, de soare și de tradiții. „Comunitate și energie prin lectură la sat” nu este doar o adunare de pagini, ci o poveste spusă cu emoție de elevii Școlii Gimnaziale Vânători – structura Mișca – despre copilărie, visuri și bucuria de a crea.

Satul este locul unde pașii copilăriei se aud mai clar, unde natura devine profesor, iar fiecare zi aduce o lecție simplă, dar profundă. Aici, imaginația prinde contur în desene colorate, în versuri scrise cu suflet, în gânduri curate și sincere. Copiii învață să privească lumea cu uimire și să transforme lucrurile mărunte în creații pline de sens.

Prin această revistă, elevii au curajul să se exprime, să își facă vocea auzită și să arate că frumusețea nu stă în lucrurile complicate, ci în simplitate, autenticitate și dăruire. Fiecare pagină poartă o parte din sufletul lor, fiecare rând este o mărturie a dorinței de a învăța, de a visa și de a păstra vii valorile satului românesc.

„Comunitate și energie prin lectură la sat” este numele pe care l-am dat noi revistei și este inclusă în proiectul “Creativ la sat”. Cele două concepte se împletesc natural: lectura aduce „energie” și cunoașterea, în timp ce spiritul „creativ” transformă această energie în acțiune și tradiție vie.” Revista este o punte între trecut și viitor, între tradiție și educație, între copilărie și responsabilitatea de a deveni oameni buni. Este dovada că, atunci când există pasiune și sprijin, școala devine un loc al bucuriei, iar copiii – adevărați creatori.

Mulțumim tuturor celor care cred în ei, care îi încurajează și le sunt alături în această călătorie. Vă invităm să deschideți aceste pagini cu inima și să descoperiți lumea lor – sinceră, luminoasă și plină de speranță.

Lectură plăcută!

**Coordonator,
prof. Onița Afrodita
Clubul CELS Mișca**

Ce înseamnă să fii român

A fi Român înseamnă să ai o inimă caldă și deschisă,
să ai o legătură profundă cu istoria și tradițiile țării tale.
Înseamnă să ai o dragoste neconținută pentru pământul
și pentru limba României.

Sunt o româncă
elev: Bupte Alexia.

Sunt o româncă voinică
Și n am frică de nimică.
România-i țara mea
Drag mi-e să trăiesc în ea!

Sunt român
elev: Mărcuț Daria

Sunt român și mă simt bine,
Când sunt acasă la mine.
Sunt român și mă măndresc,
Cât țara mi-o prețuiesc!

A fi Român înseamnă să ai inimă caldă pentru țara ta,
să ai un suflet curat și să simți românește.

Autoarele acestei pagini:
Barbură Sefora,
Bupte Alexia, Mărcuț Daria

Românul de pretutindeni

Românul este considerat un om muncitor și descurcăret în toate domeniile. Acest lucru este o caracteristică firească și rapidă prin care ne putem da seama despre cum este un român adevărat.

Românii pun un accent foarte mare pe religie, tradiție și cultură. Majoritatea românilor sunt de religie creștin-ortodoxă, dar mai sunt și alte religii, cum ar fi greco-catolică, catolică, baptistă etc.

În România, față de alte țări, se menține încă din strămoși cultura și tradiția. Ca și cultură, putem pune accent pe folclorul românesc, care este bogat și variat incluzând dansuri, cântece și tradiții unice.

Românilor le place să organizeze anumite festivaluri care să includă obiceiurile moștenite de la strămoși. Un exemplu ar putea fi Parada portului popular.

În zilele de azi, nu este ușor să fii om printre oameni, dar românul, fiind un caracter prietenos și amabil, se poate integra ușor peste tot în această lume. Acest lucru arată cum este să fii un român adevărat, indiferent unde te ai afla.

elev: Dragoș Larisa

CREATIV LA SAT

Elevii Școlii Gimnaziale Vânători,
structura Mișca

"FII SATULUI"

Fii Satului
vă urează:
bon venit!

Pentru a păstra obiceiurile și tradițiile din satul nostru, o dată pe an comuna noastră organizează sărbătoarea numită „Fii satului” la jumătatea lunii august. La această ocazie sărbătorească, unde se adună toate satele aparținătoare comunei noastre, elevii Școlii Gimnaziale Vânători, structura Mișca organizează spectacole specifice comunei noastre.

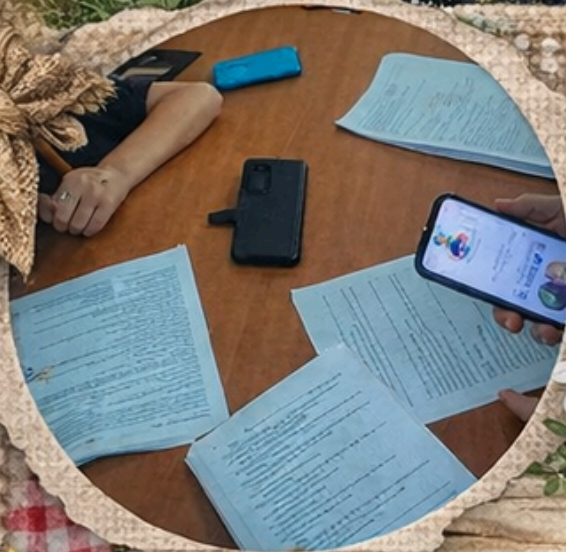
Anul acesta am avut ocazia de a pregăti un program special care constă în activitățile de mai jos:

PROGRAM SPECIAL

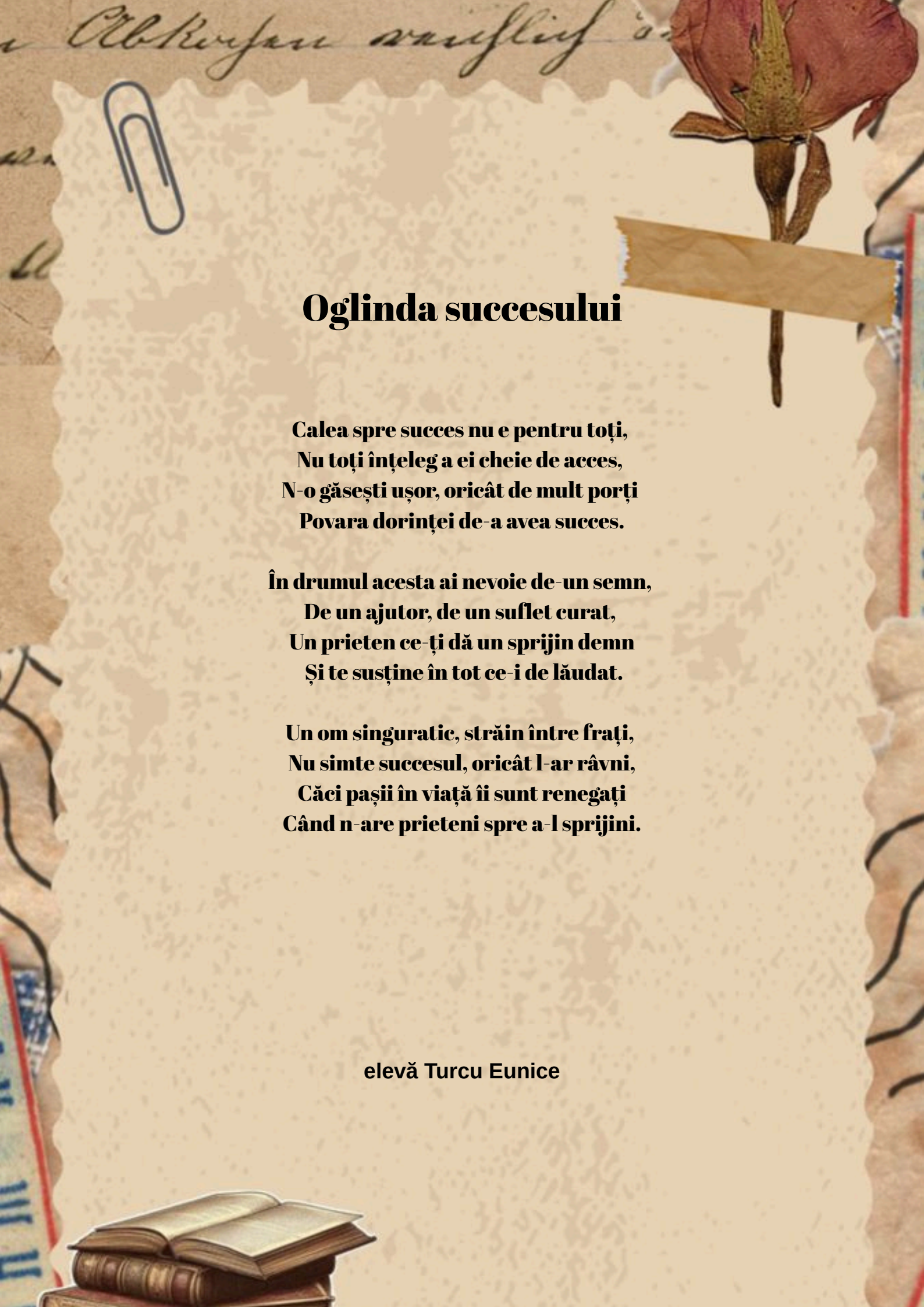
- 12:00 - Deschiderea oficială cu discursul primarului
- 12:10 - Recital de poezii clasele primare
- 12:40 - Spectacol folcloric de cântece și dansuri populare
- 13:30 - Scenetă „O inspecțiune” I.L. Caragiale
- 14:30 - Intreceri sportive tradiționale: trasul frâghiei, alergări în sac
- 15:30 - Inmănarea diplomelor și premiilor

Articol realizat de eleva
Turcu Eunice.

Din activitățile noastre
din vacanță / fii satului

Învățăm
și ne distrăm!

Oglinda succesului

**Calea spre succes nu e pentru toți,
Nu toți înțeleg a ei cheie de acces,
N-o găsești ușor, oricât de mult porți
Povara dorinței de-a avea succes.**

**În drumul acesta ai nevoie de-un semn,
De un ajutor, de un suflet curat,
Un prieten ce-ți dă un sprijin demn
Și te susține în tot ce-i de lăudat.**

**Un om singuratic, străin între frați,
Nu simte succesul, oricât l-ar râvni,
Căci pașii în viață îi sunt renegați
Când n-are prieteni spre a-l sprijini.**

elevă Turcu Eunice

Magazinul «La doi pași» din satul nostru

Într-un colț liniștit al comunei noastre, acolo unde ulițele se întâlnesc cu zâmbetele oamenilor, de câteva luni încoace s-a aprins o lumină nouă: magazinul „La doi pași”. Nu este doar un loc unde să-ți faci cumpărăturile, ci un punct de întâlnire al satului, un spațiu în care oamenii schimbă vorbe bune, vești și speranțe.

Pentru locuitori, deschiderea magazinului a fost un adevărat câștig. Nu mai este nevoie să străbată kilometri pentru cele necesare, pentru că aici găsesc de toate: produse de calitate, la prețuri prietenoase, așezate cu grijă pe rafturi luminoase. De la exterior, designul modern și curat te îmbie să intri, iar odată trecut pragul, atmosfera caldă și personalul amabil te fac să revii cu drag.

Promoțiile și reducerile sunt o bucurie în plus pentru sătenii, care știu că pot pleca acasă cu sacoșa plină și cu zâmbetul pe buze. Dar dincolo de produse și oferte, adevărata poveste a acestui magazin stă în oamenii care îl conduc.

De vorbă cu doamna vânzătoare

Am stat de vorbă cu doamna vânzătoare, sufletul din spatele acestei afaceri de familie.

– Bună ziua! Ne puteți spune când a fost deschis magazinul? –

Bună ziua! Magazinul a fost deschis în anul 2003. – Cum a evoluat de-a lungul anilor? – Din an în an am progresat. Am reușit să mărim spațiul de trei

ori, pentru a putea oferi oamenilor mai multe produse și mai mult confort.

- Cum este să conduceți această afacere ca femeie?
- Pentru mine este o onoare. Este o afacere de familie pe care o conduc cu pasiune și dăruire. De când am încheiat contractul cu franciza „La doi pași”, munca s-a triplat. Sunt zile obositoare, atât fizic, cât și psihic, dar satisfacția de a vedea rezultatele muncii este neprețuită.
- Care este cel mai vândut produs?
- Nu pot spune că există un produs „vedetă”. Toate sortimentele au căutare mare, în funcție de nevoile oamenilor.
- Unde vedeți această afacere peste cinci ani?
- Dacă lucrurile vor merge la fel de bine ca în ultimul an, cred că vom fi nevoiți să ne extindem din nou.

Un magazin cu suflet

Povestea magazinului „La doi pași” este, de fapt, povestea unui sat care crește odată cu oamenii săi. Este dovada că, prin muncă, pasiune și respect față de comunitate, se pot construi lucruri frumoase chiar și în cele mai liniștite colțuri de țară.

Așadar, dacă treceți prin satul nostru, opriți-vă „La doi pași”. Veți găsi nu doar produse bune, ci și o parte din sufletul acestei comunități câmpenești.

elevă Copos Anemona

CREATIV LA SAT

Poftă
bună!

Gust de pasiune și creativitate la sat

Lasagna cu piept de pui – rețeta unui tânăr talent

MOD DE PREPARARE

1. Pieptul de pui mărunțit îl condimentăm cu usturoi, iaurt, busuioc, ceapa, piper și ghimbir.
2. Se prăjește pieptul în puțin ulei, apoi calim ceapa peste care punem roșiile și 2 linguri de iaurt.
3. Se amesteca sosul obținut cu pieptul, asamblăm lasagna peste care vom pune cașcavalul și parmezanul.
4. Punem lasagna în cuptorul preîncălzit la 180° timp de 20 minute.

Mesajul meu despre rețetă

Mă numesc Victor.

Imi place foarte mult să gătesc.

Această lasagna cu piept de pui este una dintre rețetele mele preferate, pregătită cu drag pentru familia mea.

Pe Facebook găsiți rețetele mele sub numele „În bucătăria lui Victor”.

Creativ la sat înseamnă tradiții, dar și pasiuni tinere de la sat.

Faur Victor

INGREDIENTE

- busuioc
- usturoi granulat
- ceapă
- foi de lasagna
- cașcaval
- parmezan
- 2 cepe
- ghimbir
- roșii tocate
- iaurt grecesc
- ulei
- piept de pui

GULAS DE VITĂ

- *Ca la Câmpie* -

INGREDIENTE:

- 700 g de carne de vita cuburi,
- 2 cepe pe mari,
- 2 linguri de ulei sau untură,
- 2 linguri boia dulce,
- 1 lingura boia iute (opțional),
- 1 ardei gras,
- 2 morcovi,
- 3 cartofi,
- 2 linguri pastă de roșii,
- 2 căței de usturoi,
- 1 linguriță de chimeni (opțional dar autentic)
- sare sau piper și un litru de apă sau supă.

Reportaj de FAUR VICTOR

• MOD DE PREPARARE •

1. Călești ceapa tocată în ulei până devine aurie.
2. Adaugă carnea și rumenește-o câteva minute.
3. Pune boiaua, (ia oala de pe foc zece secunde ca să nu se ardă), apoi amestecă.
4. Adaugă usturoiul, ardeiul, morcovii, pasta de roșii și apă cât să acopere.
5. Fierbe la foc mic 60-90 de minute până carne devine fragedă.
6. Adaugă cartofii și chimenul și mai fierbe 20 de minute.
7. Potrivește cantitatea de sare și piper.

**!Gulașul trebuie să fie între supă și tocăniță
- nu foarte gros.**

LANGOȘI

- Delicatese Ardelenesti -

INGREDIENTE:

- 500 g făină
- 300 ml lapte
- 1 pliculet drojdie uscată (7 g)
sau 25 g drojdie proaspătă
- 1 linguriță zahăr
- 1 linguriță sare
- 3 linguri ulei
- 100 g smântână
- 100 g brânză rasă
- Ulei pentru prăjit

Reportaj de FAUR VICTOR

• MOD DE PREPARARE •

1. Amestecă laptele cald cu zahărul și drojdia.
2. Lasă 5-10 min, să se activeze drojdia.
3. Aduagă făina, smântâna, sarea și uleiul, frământă bine.
4. Lasă aluatul la crescut cca 45-60 min până își dublează volumul.
5. Formează și întinde din aluat niște turte.
6. Prăjește-le în ulei incins până devin aurii și pufoase.
7. Servește-le calde cu smântână, brânză, și usturoi (opțional).

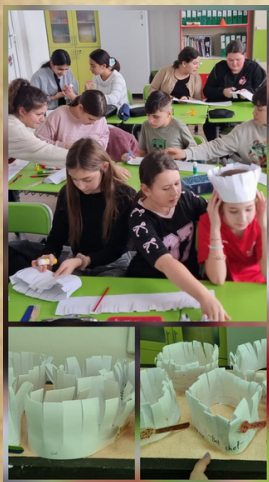
Gustoși și Pufoși - Perfecti Pentru Orice Moment!

De la bonete și șorțulețe la langoși delicioși

La Școala Gimnazială Vânători a avut loc un atelier de bucătărit plin de entuziasm și voie bună. Copiii s-au pregătit cu mare grijă pentru activitate: și-au pus bonetele și șorțulețele, pregătite chiar de ei, cu sprijinul doamnei învățătoare Vekas Magdalena – profesor pentru învățământ primar și pricepută croitoreasă.

După ce au fost echipați ca niște mici bucătari, elevii au pornit cu multă curiozitate să pregătească langoși. Sub îndrumarea doamnei coordonatoare Onița Afrodita, au învățat pașii necesari pentru pregătirea aluatului și au descoperit câtă muncă, dar și câtă bucurie se ascunde în spatele unui preparat gustos.

Atelierul a fost o experiență educativă și distractivă deopotrivă, în care copiii au lucrat în echipă, au învățat lucruri noi și s-au bucurat la final de rezultatul muncii lor: langoși calzi și delicioși. Activitatea a oferit elevilor ocazia de a îmbina creativitatea cu spiritul practic, dezvoltându-le atât îndemânarea, cât și plăcerea de a lucra împreună.

Astfel de momente contribuie la formarea unor amintiri frumoase și la dezvoltarea unor abilități utile, demonstrând că școala poate fi și un spațiu al bucuriei, al colaborării și al descoperirii.

elev Faur Victor

Florăria care a adus culoare în satul nostru!

de Armina, 12 ani

Astăzi vreau să vă povestesc despre un loc special care a apărut chiar în satul meu, Florăria **Belflorizabela**. Este un loc plin de culoare, mirosuri înrumoase și bucurie, unde găsești absolut tot ce ai nevoie pentru ocazii speciale, dar și pentru zilele obișnuite care merită înfrumusețate cu flori.

Gel mai mult îmi place faptul că nu mai trebuie să merg până la oraș pentru a cumpăra flori. Acum le am chiar aici, aproape de mine, în satul meu.

- **De ce ați ales această meserie?**
- Pentru că iubesc florile și sunt fascinată de ele.
- **Care este cea mai dificilă parte a muncii dumneavoastră?**
- Cea mai dificilă parte este că trebuie să ai mereu imaginație și să reușești să mulțumești fiecare client în parte.
- **Ce sfaturi le-ați da elevilor care vor să deschidă o florărie?**
- Să-și urmeze visele și să nu se dea bătăuți niciodată. Dar să aibă în vedere că este o meserie riscantă, deoarece florile, dacă nu sunt îngrijite cu atenție, nu rezistă.

De ce am ales acest subiect?

Am ales să vorbesc despre această florărie pentru că iubesc florile, mirosul lor, culorile lor diverse și felul în care pot face pe origine să zâmbească. Poate că într-o zi voi ajunge și eu să lucrez în mijlocul lor, printre buchete și vise colorate.

Costumele populare din Mișca

A purta un costum popular înseamnă a duce mai departe istoria, tradiția și sufletul unui sat. În Mișca, costumele populare ardelenesc este mai mult decât o îmbrăcăminte - este o adevărată operă de artă culturală, realizată cu migală, pricepere și dragoste pentru frumos.

Materialele tradiționale folosite la confecționarea pieselor vestimentare provin din natură și reflectă legătura strânsă dintre oameni și mediul în care trăiesc. Cele mai des întâlnite sunt pânza țesută în război, lână și pielea de vită, porc sau oaie. Pânza a evoluat în timp, de la una groasă și aspră, folosită mai ales la hainele de lucru, la una subțire și fină, destinată costumelor de sărbătoare, care urmau să fie frumos ornamentate.

Costumul femeiesc

Duminică și la sărbători, fetele din Mișca își împodobeau capul cu un "barșon" ornamentat cu mărgelă, peste coc purtau o "ceapsă" croșetată, de culoare roz sau neagră.

Costumul era alcătuit din "spătoi" brodat sau cusut, peste care se purta un "zobon" din catifea neagră, împodobit cu mărgelă. În partea de jos, femeile purtau poale albe brodate, peste care aveau un șorț negru, "zadie".

Costumul bărbătesc

Bărbații purtau cămașă albă brodată, un "zobon" negru și pantaloni din catifea maro, numiți "priceși de barșon". În picioare aveau cizme negre din "box", iar pe cap purtau o pălărie neagră numită "clop".

Prin frumusețea, varietatea și simbolurile sale, costumele populare din Mișca rămân o mărturie vie a identității locale. El spune povestea oamenilor, a tradițiilor și a legăturii dintre trecut și prezent, păstrând vie moștenirea culturală a satului ardelenesc.

eleva Ene Luiza

ȘEZĂTORILE DIN MIȘCA FOLCLORUL LOCAL

Încă din cele mai vechi timpuri, comuna Mișca a fost foarte devotată și implicată în respectarea obiceiurilor și tradițiilor locale. Un obicei semnificativ pentru comunitatea noastră este șezătoarea.

Șezătorile erau activități desfășurate în principal de fete, la care participau și feciorii, care ajutau cu ce puteau. Printre muncile realizate în cadrul șezătorilor se numărau pregătitul inului, torsul cânepii, pregătitul țevilor cu socalu, stricălitul, croșetatul și depănarea.

De obicei, feciorii soseau mai târziu, iar fetele îi așteptau cu trigături, în funcție de fizionomia acestora, precum:

Măi bădiță păr sucit,
Stai la noi dacă ai venit,
Ia-ți un scăunel de fag
Și te-așează unde ți-e drag,

sau
Ia-ți un scăunel de tei
Și te-așează unde vrei,

Nu ședea așa pe ducă,
Că-mi faci umbră la furcă.

Șezătorile erau formate din două tabere: prima, alcătuită din feciorii mai tineri, iar a doua, din cei mai experimentați în astfel de întâlniri. Munca era întreținută prin cântece, strigături și jocuri, menite să-i amuze pe cei prezenți. Cântecele anticipau adesea momentul căsătoriei.

Obiceiul era ca, la părăsirea șezătorii, feciorul să fie însoțit de o fată, însă uneori, în locul unui sărut, risca să primească și o palmuire în glumă.

Comuna Mișca a fost și rămâne un loc unde tradițiile au fost întotdeauna pline de viață.

elev TURCU TIMOTEI

Magie și Bucurie la Mișca!

În data de 18 decembrie, Căminul Cultural din Mișca s-a transformat într-un veritabil regat al iernii! ❄️ Sala a fost plină de emoție, aplauze și, cel mai important, de zâmbetele colegilor mei minunați.

Iată cum a decurs ziua noastră de poveste:

Ora 14:00 – Start cu puritate și inocență:

Cele două grupe de grădiniță au „spart gheața”! Micuții noștri artiști, deși cu emoții mari, ne-au topit inimile cu poeziile lor și cu dansurile fulgilor de nea.

Au fost, fără îndoială, vedetele după-amiezii!

🎵 Clasele primare

– Tradiție și Voioșie: Școlarii mici ne-au arătat că sunt deja „profesioniști”. De la colinde răsunătoare până la scenete pline de haz, au reușit să aducă spiritul Crăciunului în sufletul fiecărui spectator.

🔔 Clasele gimnaziale –

Un final de gală: Elevii mai mari au încheiat serbarea în forță! Cu voci mature și interpretări pline de seriozitate, ne-au amintit cât de importante sunt datinile noastre strămoșești. Au fost momente de o frumusețe aparte care ne-au făcut mândri de tinerii din Mișca.

Felicitări tuturor copiilor, pentru dăruire și părinților pentru susținere!

A fost o zi pe care o vom păstra în suflet mult timp de acum încolo. ✨

semnat elev Barbură Sefora

#Craciun2025 #Serbare #Comunitate

Magie și Bucurie la Mișca!

Serbarea de Crăciun este un eveniment festiv organizat de obicei la școală sau în comunitate, unde copiii prezintă colinde, scenete și poezii dedicate sărbătorii, aducând bucurie și spirit de sărbătoare tuturor.

semnat elev Barbură Sefora

#Craciun2025 #Serbare #Comunitate

Preoția nu este o meserie, ci o jertfă – Nouă ani de slujire în Parohia Mișca

De nouă ani, părintele Nicolae Vidican slujește cu discreție și statornicie, fiind mereu aproape de copii și de credincioșii din parohie. Vorbește simplu, fără fraze complicate, dar fiecare cuvânt al său poartă greutatea unei convingeri adânci.

„Doamne ajută!”, spune la începutul fiecărei întâlniri, ca o mărturisire și ca o binecuvântare.

Întrebarea despre alegerea preoției îl face să zâmbească ușor. „Este o întrebare foarte grea”, recunoaște. La început, mărturisește că privea preoția ca pe ceva necunoscut. Pe măsură ce a învățat și a înțeles mai mult, a descoperit că nu poate fi vorba despre o simplă profesie. „Preoția nu este o meserie, ci o jertfă pentru celălalt”, spune el. Pentru părintele Vidican Nicolae, chemarea nu a fost un plan bine pus la punct, ci o lucrare care s-a limpezit în timp.

Cea mai mare provocare? Să te pui pe tine pe ultimul loc. „Lucrul acesta trebuie făcut nu din obligație, ci cu bucurie”, explică el. Într-o lume în care fiecare caută afirmarea personală, slujirea presupune tocmai contrariul: discreție, răbdare și disponibilitatea de a fi mereu pentru ceilalți.

Parohia Mișca nu a fost, spune el, o alegere calculată. Pe atunci era profesor de religie și, la un moment dat, a simțit că ar trebui să facă mai mult. Când postul din parohie a fost scos la concurs, a rostit o rugăciune simplă: dacă este potrivit pentru preoție, să primească parohia; dacă nu, să nu o ia. Faptul că a câștigat concursul a fost, pentru el, răspunsul lui Dumnezeu la o întrebare pusă în tăcere, înainte chiar de a-și depune dosarul.

Nu ascunde faptul că îndeplinirea cerințelor credincioșilor poate fi dificilă. „Cu cât îndeplinești mai mult ceea ce se presupune preoția, cu atât îți dai seama cât de multe ai de făcut”, spune el. Bucuria nu vine din lucrurile ușoare, ci din împlinirea chemării. Adevărata răsplată este momentul în care vezi în ochii oamenilor schimbarea, nu pentru tine, ci prin tine. „Bucuria de preot este să vezi că omul își dă seama că Dumnezeu îl cheamă spre mântuire”, subliniază părintele. Drumul renovării bisericii și al casei parohiale nu a fost lipsit de ezitări. Recunoaște cu sinceritate că începutul a fost, poate, greșit. A pornit lucrările cu ridicarea casei parohiale, deși crede că ar fi trebuit să înceapă cu biserica. „Am început cu stângul”, spune el, fără ocolișuri. Casa veche necesita intervenții serioase, însă, în inima sa, simțea că prioritatea ar fi trebuit să fie lăcașul de cult.

Ulterior, când au demarat lucrările la biserică, convingerea i s-a întărit: biserica nu poate rămâne în paragină. Nu pentru Dumnezeu trebuie înfrumusețată, explică el, ci pentru că ea este oglinda credinței comunității.

O biserică nu trebuie să fie opulentă, încărcată de aur sau pietre prețioase, dar trebuie să fie curată și îngrijită. Așa cum ar trebui să fie și sufletul omului. „Biserica este oglinda credinței noastre”, repetă părintele Nicolae Vidican. Iar în grija pentru ziduri se citește, de fapt, grija pentru oameni — pentru felul în care aceștia înțeleg să-și trăiască credința și să se pregătească, în liniște, pentru întâlnirea cu Dumnezeu.

Într-o comunitate în care tăcerea apasă peste zidurile unei biserici lăsate în paragină, mesajul devine mai puternic decât orice predică. „O biserică părăsită spune ceva despre noi toți”, mărturisește preotul, privind dincolo de ziduri, către oameni. În opinia sa, atunci când un astfel de loc ajunge uitat, nu doar clădirea suferă, ci și comunitatea care, la un moment dat, și-a îndreptat căutările în alte direcții.

Mesajul său este unul direct: dincolo de grijile și planurile lumești, Dumnezeu trebuie pus înainte de toate. El amintește cuvintele Mântuitorului — „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă” — subliniind că ordinea priorităților face diferența între o viață risipită și una zidită pe temelii trainice.

Întrebat despre planurile de viitor, răspunsul său surprinde prin sinceritate. Nu vorbește despre proiecte materiale sau despre construcții impresionante, ci despre o luptă personală, tăcută. „Primul plan este să mă lupt cu păcatele mele”, spune el. Consideră că pentru un preot aceasta este temelia tuturor lucrurilor: dacă nu există o permanentă conștientizare a propriilor slăbiciuni și o strădanie de a le îndrepta, orice alt plan riscă să rămână doar la suprafață.

În viziunea sa, cele mai importante planuri sunt cele duhovnicești. Ridicarea zidurilor, construirea bisericilor sau a caselor nu au valoare dacă nu sunt însoțite de zidirea lăuntrică a omului.

„Degeaba ridicăm ziduri, dacă nu ne zidim pe noi”, spune preotul, făcând apel mai ales la tineri. Crede că generațiile tinere au nevoie de exemple vii, de oameni care să le arate că lupta pentru a fi buni și drepti înaintea lui Dumnezeu este cea mai importantă bătălie.

În viziunea sa, cele mai importante planuri sunt cele duhovnicești. Ridicarea zidurilor, construirea bisericilor sau a caselor nu au valoare dacă nu sunt însoțite de zidirea lăuntrică a omului.

„Degeaba ridicăm ziduri, dacă nu ne zidim pe noi”, spune preotul, făcând apel mai ales la tineri. Crede că generațiile tinere au nevoie de exemple vii, de oameni care să le arate că lupta pentru a fi buni și dreapți înaintea lui Dumnezeu este cea mai importantă bătălie.

Sfatul său pentru tinerii de astăzi este simplu, dar profund: să nu uite că Dumnezeu îi iubește, îi ascultă și le înțelege tinerețea. Indiferent de greșelile în care pot cădea, să își amintească faptul că Dumnezeu rămâne Tatăl care îi așteaptă să se întoarcă. Doar astfel, spune el, viața capătă sens dincolo de anii trăiți pe pământ. Pentru că, adaugă preotul, dacă ne raportăm doar la cei 20, 30 sau 70 de ani petrecuți aici, riscăm să credem că totul se termină inevitabil în eșec. În credință însă, omul învață să tindă spre infinit — iar această perspectivă schimbă totul.

Elev Buzgău Adrian

Copiii de la Școala Gimnazială Vânători - structura Mișca au adus bucuria colindelor la Biserica din Mișca

În data de 24 decembrie 2025, în spiritul sărbătorilor de iarnă, copiii de la Școala Gimnazială Vânători, structura Mișca au pornit la colindat în localitatea Mișca, aducând lumină și emoție în sufletele credincioșilor. Evenimentul a avut loc la Biserica Ortodoxă din Mișca, unde glasurile cristaline ale elevilor au răsunat cu căldură și sensibilitate.

Sub îndrumarea doamnei director Crainic Oana Călina și cu sprijinul părinților, copiii au pregătit un program special de colinde tradiționale românești.

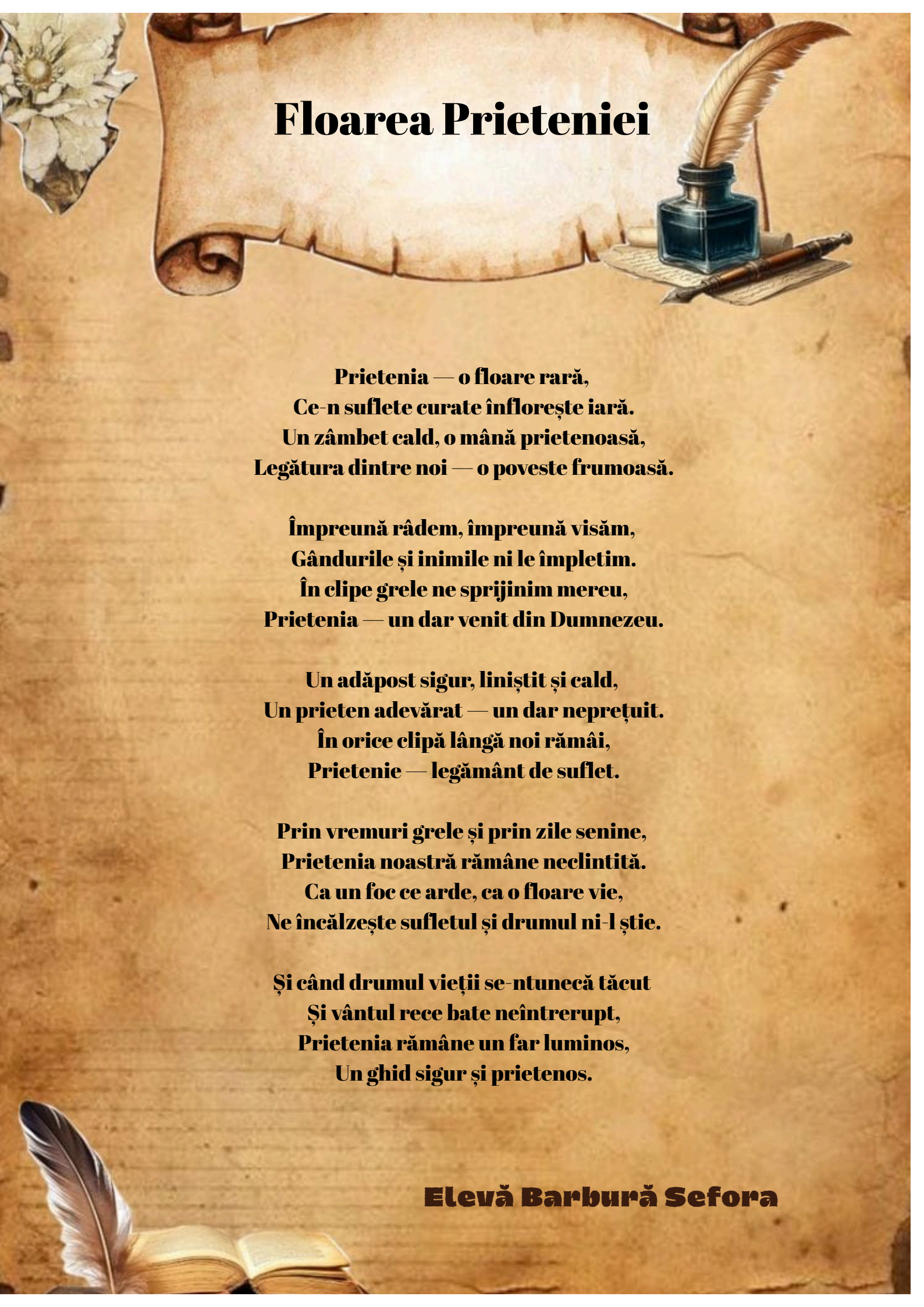
Credincioșii prezenți la slujbă i-au primit cu bucurie și emoție, răsplătindu-i cu aplauze și cuvinte de apreciere. Pentru mulți dintre cei prezenți, momentul a fost unul încărcat de semnificație, readucând în prim-plan tradițiile și valorile care unesc comunitatea.

Reprezentanții școlii au subliniat importanța păstrării obiceiurilor strămoșești și implicarea elevilor în activități culturale și religioase, care contribuie la dezvoltarea lor armonioasă. Astfel de inițiative întăresc legătura dintre școală, biserică și comunitate, promovând respectul pentru tradiție și credință.

Colindul copiilor de la Școala Gimnazială Vânători la Biserica din Mișca rămâne un exemplu frumos de implicare și dăruire, aducând spiritul Crăciunului mai aproape de inimile tuturor.

Elev Buzgău Adrian

Floarea Prieteniei

**Prietenia — o floare rară,
Ce-n suflete curate înflorește iară.
Un zâmbet cald, o mână prietenoasă,
Legătura dintre noi — o poveste frumoasă.**

**Împreună râdem, împreună visăm,
Gândurile și inimile ni le împletim.
În clipe grele ne sprijinim mereu,
Prietenia — un dar venit din Dumnezeu.**

**Un adăpost sigur, liniștit și cald,
Un prieten adevărat — un dar neprețuit.
În orice clipă lângă noi rămâi,
Prietenie — legământ de suflet.**

**Prin vremuri grele și prin zile senine,
Prietenia noastră rămâne neclintită.
Ca un foc ce arde, ca o floare vie,
Ne încălzește sufletul și drumul ni-l știe.**

**Și când drumul vieții se-ntunecă tăcut
Și vântul rece bate neînterupt,
Prietenia rămâne un far luminos,
Un ghid sigur și prietenos.**

Elevă Barbură Sefora

Prietenia, Piatră Rară

**Prietenia-i piatră rară, un destin ce te-a ales,
Ori o câștigi pe viață, ori pierzi comoara cu înțeles.
Ea dă culoare lumii, când totul pare gri,
Și-ți stă mereu aproape, orice s-ar întâmpla în zi.**

**Când viața te încearcă și greul te apasă,
Prietenul e acolo, și nu te lasă-n casă.
Face parte din tine, e un rest de univers,
Îți luminează calea și-al zilei pas invers.**

**Aduce soare-n suflet și norii îi alungă,
Face ca tristețea să nu fie prea lungă.
Îți pune pe buze zâmbetul dorit,
Fără să ceară plată pentru că te-a iubit.**

**Când cerul e de plumb și ziua-i posomorâtă,
Prietenia-i scutul ce n-o lasă pierdută.
E darul cel mai mare, e raza ta de soare,
O inimă ce bate, fără de întrebare.**

elevă Harko Marianita Amalia

FRIENDS

